

“ସମସ୍ତର ଗତି ଅନୁସାରେ ଏବେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଜର ସଂଭାବ-ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ତୀବ୍ରତା ଆଣ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କରଣ ଦିଅ ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ ପରମାତ୍ମ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ, ଭୁବୁକୁଟୀ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ବିଶ୍ୱର ରାଜସ୍ୱ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପରମାତ୍ମ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ କେବଳ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଅଟେ । ଭୁବୁକୁଟୀ ରୂପୀ ସିଂହାସନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମ ସିଂହାସନ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ହିଁ ଭାଗ୍ୟରେ ଅଛି । ଏହି ପରମାତ୍ମ ସିଂହାସନ ବିଶ୍ୱର ସିଂହାସନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥାଏ । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଅଟ । ଏହି ପରମାତ୍ମ ସିଂହାସନ କେତେ ଶ୍ରେଣୀ ଅଟେ ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗରେ ଏହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାଥାଏ । ଏହି ପରମାତ୍ମ ସିଂହାସନର ଗାୟନ ମଧୁସ୍ୱ ଦୁନିଆରେ ରହିଛି ଏବଂ ପରମାତ୍ମ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଭକ୍ତିପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଧୁସ୍ୱ ମାଳାର ଦାନା ରୂପରେ ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କୌଟିକ ଭିତରେ କେହି ରୂପରେ ଗାୟନ ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେତେ ଭାବନାର ସହିତ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦାନାକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ ନଜରରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶା ରହିଛି ନା । କ’ଣ ନିଶା ଅଛି ତ! ଆମ ବସ୍ତ୍ରୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଏହି ସିଂହାସନର ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ମିଳିଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସିଂହାସନ ଗଲାର ହାର ଅଟେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ନିଶା ରହୁଛି ତ, ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ! ଏହି ନିଶା ଏବଂ ଖୁସି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତିରେ ରହୁଛି ତ! ମୁଁ କିଏ ଅଟେ! ଏହାର ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶା ରହୁଛି ତ?

ବାପଦାଦା ତ ଏହିଭଳି ତିନୋଟି ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବାଃ ମୋ’ର ଶ୍ରେଣୀ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ୱ କହୁଛନ୍ତି ବାଃ ବାବା ବାଃ! ଏବଂ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ନିଜେ ବାବା ମଧୁସ୍ୱ ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ନିଶା ଅଛି ତ, ମୁଁ କିଏ ଅଟେ? ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚୟ ଯେତିକି ଥିବ ନିଶା ମଧୁସ୍ୱ ସେତିକି ହିଁ ରହିଥିବ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ନିଶା ତୁମର ଚେହେରାରେ ଏବଂ ଚାଲିଚଳନରେ ଦେଖାଯାଉଥିବ କାହିଁକିନା ଯାହା ଭିତରେ ନିଶ୍ଚୟ ଥିବ ତା’ ଭିତରେ ନିଶା ମଧୁସ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ୱ ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବୀ କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ତ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଅନୁଭବ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ଶୁଣୁଥିଲେ ଏବଂ ଭାବୁଥିଲେ ଏବେ କିନ୍ତୁ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଭାବକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କେତେ ସମୟ ପରମାତ୍ମଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ରହୁଛି? କାହିଁକିନା ଏହି ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାର ଆଧାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଆଧାରରେ ଯେତିକି ସମୟ ତୁମେମାନେ ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ରହୁଛ ସେତିକି ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତର ରାଜକୁଳର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଯେବେଠାରୁ ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛି ସେବେଠାରୁ କେତେ ସମୟ ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ରହିଛି? ସିଂହାସନ ଉପରେ ତ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ହିସାବରେ ବସିବ କିନ୍ତୁ ଏହା ଆଧାରରେ ସର୍ବଦା ରାଜସ୍ୱ ପରିବାରରେ ବା ରାଜକୀୟ କ୍ରମରେ ଆସିବାର ଅଧିକାରୀ ହେବ । କେବେ ଚେକ୍ କରିଛ କି? ମୁଁ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଉ ନାହିଁ ତ? ନିଜ ନିଜର ହିସାବ ବାହାର କରିବ କାହିଁକିନା ଏହି ଆଧାରରେ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ରାଜକୀୟ ପରିବାରରେ ଆସିବ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସିଂହାସନକୁ ଛାଡ଼ି କେବେ ମାଟି ଉପରେ ପାଦ ରଖୁ ନାହିଁ ତ! ୨୩ ଜନମର ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ଦେହଭାଗ ରୂପୀ ମାଟି ଉପରେ ଯଦି ପାଦ ରଖିଲ, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଦେହଭାଗ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ରୂପକ ମାଟି ବା ଦାଗ ତ କତା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଦେହଭାଗ

ମଧୁସ୍ୱ ମାଟି ସଦୃଶ ଅଟେ । ଲୋକମାନେ ମଧୁସ୍ୱ କୁହନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଛାଡ଼ିଦିଏ ତାକୁ ଜଳାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହି କଥା କହିଥାଆନ୍ତି ଯେ ମାଟି ମାଟିରେ ମିଶିଗଲା । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ମାଟି ଉପରେ ଗୋଡ଼ ପଡ଼ିଯାଉ ନାହିଁ ତ! ତେଣୁ ଦେହଭାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈହିକ ସ୍ୱପ୍ନତିରେ ଆସିବା ଅର୍ଥ ମାଟି ଉପରେ ପାଦ ରଖିବା ।

ବାପଦାଦା ତୁମ ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିନୋଟି ସିଂହାସନ ଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଗେହଲ୍ଲା ଅଟ ନା । ସିକିଲିଧେ ମଧୁସ୍ୱ ଅଟ, ଗେହଲ୍ଲା ମଧୁସ୍ୱ ଅଟ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଗେହଲ୍ଲା ସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ତାତ୍କୁ ଝୁଲଣାରେ କିମ୍ବା କୋଳରେ ରଖିଥାଆନ୍ତି, ମାଟି ଉପରେ ପାଦ ରଖିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ତିନୋଟିଯାକ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାପଦାଦା କେତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଝୁଲଣା ସବୁ ଦେଇଛନ୍ତି । କେବେ ଶାନ୍ତିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲ, କେବେ ସୁଖର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲ, କେବେ ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲ । ସିଂହାସନ ଏବଂ ଝୁଲଣା, କେବଳ ଏହିଥିରେ ହିଁ ପାଦ ରଖିଥାଅ । କେତେକ ପିଲା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କେଉଁଠି ଜନ୍ମ ନେବୁ? ଏବଂ କ'ଣ ହେବୁ? ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ଆସିଲଣି ସେତିକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋର ପାଦ ସେତିକି ସମସ୍ତ ଝୁଲଣା ଉପରେ ବା ସିଂହାସନ ଉପରେ ରହିଛି ତ? ଯଦି ରହିଛି ତେବେ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ରାଜ ପରିବାର ଭିତରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିବ । ରାଜକୀୟ ପୂଜାରେ ମଧୁସ୍ୱ ଆସିବ ନାହିଁ, ରାଜକୀୟ ପରିବାରରେ ହିଁ ଆସିବ । ତେବେ ଏହି ହିସାବ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ବାହାର କର, ଏଥିରେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ନିଜର ହିଁ ହିସାବ ବାହାର କର । ତେବେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ଚାହୁଁଥାଆନ୍ତି? ରାଜପରିବାର ଭିତରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବୁ । ତେଣୁ ଏବେ ଯେତିକି ସମସ୍ତ ମିଳୁଛି କାହିଁକିନା ସମାପ୍ତି ତ ଅତୀତକ ହିଁ ହେବ । ତେବେ ଏବେ ଠାରୁ ମଧୁସ୍ୱ ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ପରମ୍ପରା ଯଦି ଚେକ୍ କରିବ ତେବେ ଯେତେ ଅଧିକ ସମସ୍ତ ବାବାଙ୍କର କୋଳରେ ବା ସିଂହାସନ ଉପରେ ବା ଝୁଲଣା ଉପରେ ରହିବ ସେତିକି ସମସ୍ତ ରାଜ ପରିବାରରେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ।

ବାପଦାଦା ତ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ସନ୍ତାନକୁ ସାରା ସମସ୍ତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରା ରାଜ ପରିବାରରେ, ଚାହେଁ ସୁରକ୍ଷାବଂଶୀରେ ହେଉ ବା ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀରେ ହେଉ ଦୁଇଟିଯାକ ଯୁଗରେ ରାଜ ପରିବାର ଭିତରେ ରହିବାର ଅଧିକାର ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ନେବା ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଛି, ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ମଧୁସ୍ୱ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ନିଜ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ୱ ରାଜ ପରିବାର ଭିତରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଭାରୁଛ - ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ଆଖପାଖରେ ରାଜ ପରିବାର ଭିତରେ ରହିବ ନା ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତ ରହିବ? ତେବେ ଦୂରକୁ ଯିବାକୁ ତ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ନା! ଶୁଣାଲୁ ନା - ଏହାର ଆଧାର ହେଲା ସଂଗମଯୁଗର ପୁରୁଷାର୍ଥ । ବାପଦାଦାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତିକି ସ୍ନେହ ଅଛି ଯାହାକି ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯେ ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବୁ, ସାଥୀ ହୋଇଯିବୁ... ଏବେ ତ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମମଣିମାନେ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଚାହେଁ ଅବସ୍ଥକତ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାଥୀରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ମାୟା ମଧୁସ୍ୱ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପରମ୍ପରା ଛାଡ଼ୁ ନାହିଁ । ତା'ର ମଧୁସ୍ୱ ସ୍ନେହ ଅଛି । ଆଦିକାଳି ତ ବିଶେଷ କରି ଦୁଇଟି ରୂପରେ ମାୟା ମଧୁସ୍ୱ ସୁଯୋଗ ନେଉଛି । ଦୁଇଟି ରୂପରେ ଆସୁଛି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟରେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି, କେବେ କେବେ ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ମଧୁସ୍ୱ ଅଛି ଯାହାକି ମୁଁ ଯାହା କରିଛି ବା ଭାରୁଛି ତାହା ହିଁ ଠିକ ଅଟେ, ମୁଁ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ମଧୁସ୍ୱ ଚାରିଆଡ଼େ ରହିଛି । ମୁଁ ହିଁ ଠିକ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ବା ନିମିତ୍ତ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମର ବିଚାରକୁ ସମର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ତ? ଏଥିରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧୁସ୍ୱ ସମରୂପ ମିଳିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ପିଲାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ମୁରଲୀକୁ ମନନ କରିବା ପାଇଁ ହୋମଠାରୁକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହିଭଳି ମନନ କରିବ ବା ମନନ କରୁ କରୁ ସେଥିରେ ମଗନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦିନର ହୋମଠାରୁକ ମନକୁ ବସ୍ତ୍ରତ ରଖିବାର ସାଧନ ଅଟେ । ଶୁଣିବା ଏବଂ ମନନ କରିବା ବା ମଗନ ହୋଇଯିବା ଏହିଭଳି ହୋମଠାରୁକ ବାପଦାଦା ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଅଧିକ ହୋମଠାରୁକ ଦେଇଦିଅନ୍ତି ଯାହାକି ତା'କୁ ପୁରା କରିବାରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ରୂପି ବସ୍ତ୍ରତ ରହିଯିବ, ସେହିପରି ପ୍ରତିଦିନ ମୁରଲୀରେ ଷଟିଯାକ ବିଷୟର ହୋମଠାରୁକ ରହିଛି । ସଂକଳ୍ପ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ ରହିଛି, ବାଣୀ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ ହୋମଠାରୁକ ରହିଛି, କର୍ମ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ ଦିବଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ମଧୁସ୍ୱ ହୋମଠାରୁକ

ଦିଆଯାଉଛି । ତେବେ ସର୍ବଦା ହୋମଠାରୁକ କରିବାରେ ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭାବନା ମିଳିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏହି ବିଧିକୁ ସର୍ବଦା ଆପଣାଇ ଚାଲିବ ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ତୁମଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇଯିବ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ମମାନୁଷ୍ଠି ହିସାବରେ ଧ୍ୟାନ ରହିଛି, ବାଣୀର ସେବା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ନିଜର ସଂସ୍କାର ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ସଂସ୍କାର ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ନେବର ବୋଲି କହୁଛ, ଏହା ମୋର ନେବର ଅଟେ, ଭାବ ନୁହେଁ ନେବର ଅଟେ, ଏହିଭଳି ଧାରଣାର ପରୀକ୍ଷା ଏବେ ମଧ୍ୟ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଜିକାଲି ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଧାରଣା ବିଷୟରେ ଯାହା ସବୁ କର୍ମୀ ରହିଛି ସେଥିପ୍ରତି ଏବେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ।

ବାପଦାଦା ପୁରୁବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଏହି ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ନିଅ ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଗଲା ତେବେ ଚେକ୍ କର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ ଦେଇପାରିବ! ନା ଚାହୁଁଛୁ ଫୁଲଷ୍ଟପ ଲାଗାଇବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ହୋଇଯାଉଛି ପରଶ୍ଵରାଚକ? ଫୁଲଷ୍ଟପ ହେଉନାହିଁ, ଅଧା ଫୁଲଷ୍ଟପର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗୁଛି ତା'ପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାତ୍ରା ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଗଲେ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ସବୁ ଆସିବ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଫୁଲଷ୍ଟପର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ସେତେବେଳେ ପରଶ୍ଵରାଚକ ବା ବିସ୍ଵାସବାଚକ ଚିହ୍ନକୁ ସଜାଡିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ସମୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଫୁଲଷ୍ଟପ ଲାଗାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ, ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମୟ ପୁରୁବରୁ ହେବା ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ ଯଥା ସମୟରେ ବିନୟା ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ହଳତଲ୍ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସଂସ୍କାର-ସଂକଳ୍ପର ପରୀକ୍ଷା ଆସିବ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଠାରୁ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଅଭ୍ୟାସ କର । ତାହାହେଲେ ବହୁତ ସମୟର ଅଭ୍ୟାସ ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସହଯୋଗ କରିବ ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ଅମୃତବେଳାରେ ଚକ୍ର ଲାଗାଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ଚେକ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଦେଖୁଛନ୍ତି ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତୀବ୍ର ଅଟେ ନା ସାଧାରଣ ଅଟେ? ତେବେ କ'ଣ ଦେଖିଲେ? ସମୟର ଗତି ଅନୁସାରେ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସର୍ବଦା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମୟ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆଡକୁ ପାଖେଇ ଚାଲିଛି, ତେଣୁ ସେହି ହିସାବରେ ଏବେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପ-ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ତୀବ୍ରଗତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏବେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ସମାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଆମକୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ବିଧି ହେଲା ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ମିଶାଇ ଚାଲ, ଯାହା ବି କରମ୍ କରୁଛ, ପ୍ରଥମେ ମିଶାଅ, ମେଳ କରାଅ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ଏହିଭଳି କରମ୍ ବା ବାଣୀ ବା ସଂକଳ୍ପ ଥିଲା ତ? କଥାରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କର ତା'ପରେ କର । କଥା କହିବା ପୁରୁବରୁ ତା'କୁ ଚେକ୍ କର ତା'ପରେ କୁହ । ତେବେ ଶୁଣିଲ ତ ବାପଦାଦା ଏବେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛ, ଯେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ବାପଦାଦା ବହୁତ ମିଠା ମିଠା କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଉପଞ୍ଚ-ଉତ୍ସାହର କଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ, ଏହିଭଳି କରି ଦେଖାଇବି, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବି, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବ! ସଂକଳ୍ପ ତ ବହୁତ ଉତ୍ସାହପୁରୁଣ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ କରମ୍ ପରମ୍ପରା ଆସିବା ବେଳକୁ କିଛି ବଦଳିଯାଉଛି, କିଛି କାରମ୍ପରା ହେଉଛି । ବାକି ଯେଉଁ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରକାରର ସେବାର ଯୋଜନା ଗୁଡିକ କରୁଛ, ବାପଦାଦା ସେଗୁଡିକ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୋଗରାମ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ସବୁଆଡେ ଭଲ ଭଲ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯେତିକି ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଧି ଦ୍ଵାରା ସେବା କରୁଛ, ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି, ବାପଦାଦା ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସୁଖର କିରଣ, ଶାନ୍ତିର କିରଣ, ଖୁସିର କିରଣ, ପୁରେମର କିରଣ ପହଞ୍ଚାଇବାର ସେବା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି କର । ନିଜର ହିଁ ସଂସ୍କାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାରକୁ ସହଯୋଗ ଦେବା, ଏଥିରେ କେତେ ଜଣଙ୍କର ବହୁତ ଅଧିକ ସମୟ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ମାନସୀକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କିରଣ ଦେବା, ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ ପଡିବ,

ଏଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଚାଲ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଭାରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏହି ସେବା କରୁଛୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରକ୍ଷା, କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଅଭିନନ୍ଦନ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା ଦରକାର କାହିଁକିନା ଆମକୁ ଗଲେ ପରିସ୍ଥିତି ଏଭଳି ହେବ ଯାହାକି ଶୁଣିବାବାଲା ଏବଂ ଶୁଣାଇବାବାଲା ଦୁଇଜଣ ଏକାଠି ହେବା ବଡ଼ ମୁଖକଲ୍ ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ସେବା ଏବେଠାରୁ ଯେତେ ହୋଇପାରୁଛି ସେତେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର । ମନ ଯଦି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ତେବେ ମନମନାଭବ ହେବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମନ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵଭାବ, ସଂସ୍କାରକୁ ସହଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ।

ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ମିଳନର ଦିନ, ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ତେଣୁ କରୁଛନ୍ତି ବାଃ ଡବଲ୍ ବିଦେଶୀ ବାଃ! ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ବିଶ୍ଵର କୋଣ-ଅନୁକୋଣରେ ବାବାଙ୍କର କଳପ ପୂର୍ବର ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସବୁ ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ନିର୍ମୂଢ଼ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଏରିଆରେ, ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ ବା ସହରରେ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଦେଶ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ନହେଲେ ଯେତେବେଳେ ସମାପ୍ତିର ସମୟ ଆସିଯିବ, ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ ଭାରତବାସୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବିଦେଶୀ ହୁଅନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ବହୁତ ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ, କହିବେ ଆମର ପିତା ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ ଜଣାଇଲ ନାହିଁ । ଟିକିଏ ସନ୍ଦେଶ ତ ଦେଇ ପାରଥା'ନ୍ତ! ଏହିଭଳି ବହୁତ ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ମିଳିବ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଏହି ସେବା କରୁଛୁ ଏବଂ କୌଣସି ବଡ଼ ସ୍ଵାଧୀନ ଯେପରି ବାକି ନ ରହେ ସେଥିପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ବାକି ବାପଦାଦା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ବା ଦେଶବାସୀ ଉଭୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ଏବେ ଦେଶ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଯୋଜନା ସବୁ କରୁଛନ୍ତି, ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ଦ ଅଟେ, ଯେକୌଣସି ସାଧନ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇବା ଦରକାର । ଏହି ବିଦ୍ଵାନ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥା ସମୟରେ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ସାଧନ ସବୁ ବାହାରିବାରେ ଲାଗିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗାଇ ଚାଲ । ତୁମେମାନେ ସେବାକୁ ବୁଝି କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁଠି ବି ମିଟିଙ୍ଗ୍ କରୁଛ, ବାପଦାଦା ସବୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ ସେବାରେ ଲାଗାଇବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଝି ଏବେ ଚାରିଆଡ଼କୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଯାହା ସବୁ ଯୋଜନା କରୁଛ ବାପଦାଦା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ଚାରିଆଡ଼େ ଚକ୍ର ଲଗାଉଛନ୍ତି ନା! ତୁମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ମିଟିଙ୍ଗ୍ କର, ଚାହେଁ ଦିଲ୍ଲୀରେ କର, ଦେଶ ଭିତରେ କର, କୌଣସି ବି ସହରରେ କର, ଚାହେଁ ବିଦେଶରେ କେଉଁଠି ବି କର, ବାପଦାଦା ସବୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ସାଧନ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ବିଦେଶର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦେଶରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେଉଛନ୍ତି? ବହୁତ ବହୁତ ସନ୍ଦେହ ଦେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ଚୀବରତା ଆଣ । ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କରିବା ପାଇଁ ନୂଆ ନୂଆ ଉପାୟ ବାହାର କର । ଦେଖ ତୁମର ଏହି ଯତ୍ନ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଅଲ୍ପ କେତେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏହି ସବୁ ଉଦ୍ଭାବନ ଗୁଡ଼ିକ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ବିଦ୍ଵାନ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଖୁବ୍ ଲାଭ ଉଠାଅ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ବାହାରିଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଦେଖ କେତେ ସବୁ ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଏବେ ଏବେ ବାହାରିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ତ୍ରାମା ତୁମକୁ ସହଯୋଗ ଦେଉଛି । ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସହଯୋଗ ଦେଉଛି । ଆରକ୍ଷା!

ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ ଖୁସିରେ ତ ରହୁଛ ନା! କ'ଣ ସର୍ବଦା ଖୁସି ଅଛ ତ? ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ, ସବୁବେଳେ ଖୁସି । ଯଦି କିଛି କଥା ଆସିଗଲା ତେବେ ବି ଖୁସି? କଥା ତ ଆସୁଛି ନା, ତେବେ ବି ଖୁସିରେ ରହୁଛ? ରହୁଛ? ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ । ତା'କୁ ସ୍ଵାଗତ କରୁଛ ନା! ଭୟ କରୁ ନାହିଁ, ବରଂ ସ୍ଵାଗତ କରୁଛ, କାରଣ ସେ ତୁମକୁ ଅନୁଭବୀ କରୁଛି । ଏହିସବୁ ବିଘ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀପଣକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ମାୟା ଆସିଗଲା, ମାୟା ଆସିଗଲା, ଏଭଳି କୁହ ନାହିଁ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ, ମାୟା ମାୟା କହି ମାୟାକୁ ଆହୁରି ଆମକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଉଛି । ପରୀକ୍ଷା କୁହ । ମାୟାକୁ ତ ତୁମେମାନେ ନାଶିଗଲଣି, କେତେ ବର୍ଷରୁ ନାଶିଗଲଣି, ମାୟା କ'ଣ ଅଟେ? ସେଥିପାଇଁ ମାୟାକୁ ଡର ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷା ମନେ କରି ଖୁସି ଖୁସିରେ ପରୀକ୍ଷା ଦିଅ ଏବଂ ଅନୁଭବର କ୍ଲାସରେ

ଆଗକୁ ବଢ଼ । ଏହିଭଳି କ୍ଲାସ୍ ବଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ, ସଂଗଠନରେ ଆସିବାର ନାହିଁ, କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି, କାହିଁକି, କ'ଣ ଏହିଭଳି ଭାବିବାର କାମ ବରାହମଣିମାନଙ୍କର ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଅଟେ ତେଣୁ କ'ଣ, କାହିଁକି, କିପରି ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ହିଁ ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା ଏବଂ ତୁମେ ଅନୁଭବର କ୍ଲାସ୍ରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲ । ସେଥିପାଇଁ ଖୁସି ଅଛ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବୀ ହୋଇଗଲଣି ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ହେବ । ଆରହ୍ଣା!

ଯାହା ବି ପଢ଼, ଫୋନ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବି ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା ବାପଦାଦାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଛି, ସେହି ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ନିଜର ନୟନରେ ସମାହିତ କରିବା ସହିତ, ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାର୍ତ୍ତା ବା ସେବାର ସମାଚାର ବା ମନର ପୁରୁଷାର୍ଥର ସମାଚାର ଦେଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଟ କରି ସୁଖର, ଶାନ୍ତିର, ଖୁସିର କରଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ବି କେହି ଏଠାକୁ ପଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ ଭିତରେ କେବଳ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେହି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି ।

ଚାରିଆଡ଼ର ନିଜର ସାହସ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଉଥିବା ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବର୍ଷ କିଛି ନା କିଛି ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତି ହେଉ ବା ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉ କିଛି ନା କିଛି ଏଭଳି ଯୋଜନା କର ଯାହାକି ସେବାର ବଳ ଏବଂ ଫଳ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବିଶେଷ ଦିଲ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସ୍ନେହ ସଂକଳ୍ପ ଦେଉ । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ସାଧାରଣତା ଦ୍ଵାରା ମହାନତାକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସିମ୍ପୁଲ୍ ଏବଂ ସାମ୍ପୁଲ୍ ହୁଅ ।
ଯେପରି କୌଣସି ସିମ୍ପୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଜିନିଷ ଯଦି ସଂକଳ୍ପ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ସେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ସେହିଭଳି ମାନସିକ ସଂକଳ୍ପରେ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ବ୍ୟବହାରରେ, ଚଳଣୀରେ ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ସାମ୍ପୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନମୁନା ବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ସିମ୍ପୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଏବଂ ସାଧାରଣତା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ମହାନତା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସିମ୍ପୁଲ୍ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ଯଦି ଦିଲ୍ କହିବ ମେରା ବାବା ତେବେ ମାୟାର ବେହୋଶୀ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇ ଥିବା ଆଖି ଖୋଲିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଈଶାଋ:- ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସଂଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ । ଏବେ ଏବେ ବାଣୀରେ, ଏବେ ଏବେ ବାଣୀଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ, ଯେତେ ଯେତେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ସରଳ ଏବଂ ସହଜ ହୋଇଯିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ମଧ୍ୟ ପାଖରେ ଦେଖାଯିବ । ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସୂଚିତ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ସରଳ ହୋଇଥିବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଏବଂ ସେବା ଉଭୟ ହିଁ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଆସିଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଯାକରେ ସରଳ ଏବଂ ସହଜ ଅନୁଭବ ହେବ ତେବେ ଜାଣିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।